

κιαλάρω

κιαλάρω κ. **κιαλιάρω** ρ. [<ιταλ. occhialare], (στη γλώσσα της αργκό) κοιτώ ή εντοπίζω με το κιάλι και, κατ' επέκταση, βλέπω από μακριά, ξεχωρίζω κάποιον ή κάτι από μακριά, εντοπίζω: «κάποια στιγμή τον κιαλάρισα που προσπαθούσε να κρυφτεί μέσα στο πλήθος || ανάμεσα στα τόσα μικροεργαλεία, κιαλάρισα κάποια στιγμή το σφυράκι που ζητούσα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας